

[Hugo Holm]

den enkelte, og det er nu ved at blive erkendt selv i kommuniststaterne.

Enhver omkostning skal betales, og da man som bekendt ikke plukker pengene ned af træerne, er der faktisk kun landets indbyggere til at betale disse penge. Der er to måder: Omkostningerne kan afholdes af skatteyderne eller som en del af den egentlige forbrugerpris på det færdige produkt.

Skattevejen indebærer, at hver gang det offentlige giver 1.000 kr. i tilskud, stiger skatterne med mindst 1.300 kr., og de gode virksomheder betaler for at holde de dårlige i gang et stykke tid længere. Herved udsættes også de gode for at bukke under. Ulemperne betales til syvende og sidst af hver enkelt dansker med en nedsat levestandard. Folketinget bør derfor i større omfang gå over til at lade erhvervene afholde deres egne omkostninger frem for kunstig prisdannelse.

Vil skattnedsættelser øge menneskets frie forbrugsvalgsmuligheder og fremme effektiv udnyttelse af landets muligheder? Også tilskudsmodtagerne demoraliseres ved at få for lyse forestillinger om de barske erhverv.

Jeg mener, at man af den seneste tids skrivi i aviserne har kunnet se, at de forskellige organisationer ikke ligefrem står og råber hurra for denne redegørelse. Hvis dette ikke havde været en redegørelse, men en forespørgsel, kunne man have været fristet til at foreslå en dagsorden, som måske kunne have lydt som følger:

Folketinget opfordrer regeringen til inden udgangen af 1989 at fremkomme med en detaljeret plan, der letter dansk erhvervsliv for de mange restriktionsåg ved at gennemføre en lavere erhvervsbeskatning samt ved andre kraftige omkostningsfald, således at alle grene inden for dansk erhvervsliv bliver mere konkurrencedygtige.

Nu er dette ikke en forespørgsel, men en redegørelse.

Den redegørelse, som ligger her, mener jeg helt klart ligner den, englænderne lavede. De har heldigvis set, at det ikke var godt, og det er måske også derfor, Socialdemokratiet ser det som en positiv ting med disse netværk. Jeg beklager, at det gør vi ikke i Fremskridtspartiet.

Larsen-Ledet (RV):

Industriministerens og dermed regeringens redegørelse for erhvervs- og iværksætterpoli-

tikken er nu lagt frem til debat. Der ligger heri en understregning af, at erhvervslivet i Danmark nødvendigvis må være konkurrencedygtigt, hvis vi skal klare de opgaver, vi står over for her i samfundet, virkelig alvorlige problemer, f.eks. vor gæld til udlandet. Der er kort og godt brug for at forbruge mindre og producere mere.

Skat, renter og lønninger er omkostningsfaktorer, som er nødt til at blive tillagt vareprisen. Derfor er en nødvendig og fornuftig erhvervs politik mange ting. Det er ikke kun et enkelt område. Der er masser af ting, der spiller sammen, og som kan være med til at give det, vi kalder en rigtig og fornuftig erhvervs politik.

Renten er i løbet af 1980'erne halveret. Skatterne må ikke stige. Der er planer om nedsættelse. Lønniveauet er steget mere, end godt er. Det er altså, meget kort sagt, vilkårene i det omgivende samfund, hvor det er regeringens hensigt at stimulere erhvervslivet på forskellig vis enten ved direkte statstilskud til nedsættelse af danske varepriser eller ved forskellige indirekte ordninger, som kan indebære tilskyndelse til at tage nogle fornuftige initiativer.

Vi er nødt til at gøre os helt klart, at den danske stat ikke på lang sigt kan opretholde en eksportindustri ved direkte statstilskud. Det vil være blålys at tro, at det er muligt. Det synes jeg lige så godt vi kan sige helt klart, for det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Der kan blive tale om kortvarige, midlertidige foranstaltninger på forskellige områder, men at tro, at vi langsigtet skulle kunne opretholde vores hovederhverv ved statstilskud, er ikke acceptabelt. Det er en urealistisk tankegang.

Jeg synes, det er godt, at industriministeren lægger op til det omtalte netværkssamarbejde. Det er nogle spændende tanker, der ligger heri, og her kan der blive tale om kortvarig støtte. Behovet for samarbejde om markedsføring og salg mellem mindre virksomheder er helt klart til stede. Der er et behov her.

De virksomheder, der er gået ind i et integreret samarbejde, kan vel opleve, at netværksordningen også kan få handelshuslignende karakter. Der er i hvert fald nogle elementer i forslaget, jeg umiddelbart mener kan få karakter af handelshusfunktioner.

Nu ved jeg ikke, om det er almindeligt at tale om Holger Danske, når vi snakker om erhvervs politik, men det var sådan set ingen ska-